

Kendelse

afsagt den 20. juni 2024

Sag nr. 2023-10153

[Klager]

mod

Skive Folkeblad

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklerne *"Anmeldelse hagler [Bynavn 1]s spisesteder ned"* bragt på skivefolkeblad.dk den 19. november 2023 og i den trykte avis den 20. november 2023 samt artiklen *"Når en [Avisen]-anmelder forsøger at tromle vores egn ned"*, bragt på skivefolkeblad.dk og i den trykte avis den 22. november 2023, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over, at artiklerne indeholder ukorrekt information og beskyldninger, som han ikke er blevet forelagt.

---

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

[Klager] har til Pressenævnet indsendt den korrespondance, han havde med Skive Folkeblad forud for offentliggørelsen af artiklerne. Den 18. november 2023 sendte Skive Folkeblad en mail til [Klager]:

"Hej [Klager]
Vil du mon give et par ord med til Skive Folkeblad om din madanmeldelse fra [Bynavn 1]?
Jeg er på vagt hele weekenden, og det bedste ville selvfølgelig være, hvis det allerede kunne lade sig gøre her [smiley]
Vh [Journalisten]"

[Klager] besvarede mailen samme dag:

"Hej [Journalisten],
Tak for mailen. Jeg er desværre nede med noget corona-agtigt ondskab, var ikke på job i går, og det er blevet værre i dag, så jeg kan ikke lige overskue at snakke nu.

Måske senere. Du kan evt. sende et par spørgsmål, som jeg kan svare på, hvis jeg har overskuddet.

Bh. [Klager]”

Skive Folkeblad besvarede herefter mailen senere samme dag:

”Fy for den da. God bedring!

Vi ser, om du er mere frisk mandag [smiley]

Vh [Journalisten]”

Påklagede artikler

- Artikel 1

Skive Folkeblad bragte den 19. november 2023 artiklen ”[Avisen]-anmeldelse hagler [Bynavn 1]s restaurationsliv ned: Én restaurant får stor ros” på skivefolkeblad.dk. Artiklen blev den 20. november 2023 bragt i den trykte avis i sektion 1 på side 5 under overskriften ”Anmeldelse hagler [Bynavn 1]s spisesteder ned”. De to artikler er indholdsmæssigt enslydende.

Af artiklens underrubrik fremgår:

”Madstederne i [Bynavn 1] får hårde ord med på vejen i [Avisen]. Vi har talt med nogle af restauratørerne om dommen.”

Der er i artiklen indsat et billede af en person, der står foran en indgang til en bygning, hvor der står ”Restaurant”. Af billedteksten fremgår: ”[Person 1] synes, at den samlede kritik af [Bynavn 1]s restaurationsliv er urimelig”.

Af artiklen fremgår:

”MAD [Avisen]s madanmelder [Klager], der har rødder i [Bynavn 1], har været tilbage på sin hjemegn for at besøge den nye restaurant i byen og tjekke menukortet ud.

Men [Klager] nøjes ikke med at forholde sig til den mad, han får på [Restaurant A]. Han skyder med skarpt på hele [Bynavn 1].

Mens han er svært glad for den mad og den vin, han spiser og drikker på [Restaurant A], så er det tydeligt, at der ikke er så meget andet, [Klager] bryder sig om på madsiden i sin gamle hjemby.

Byen får ord som »Det kulinarisk trøstesløse [Bynavn 1]«, »En udpint plet« når det gælder gastronomi og »byens kulinariske dødsrute hærget af ligegyldig pizza og pasta i flødesovs, fedtet kinagrillsbuffet og den uundgåelige caféburger af stærkt varierende kvalitet.« De eneste undtagelser ser ud til at være A Hereford Beefstouw og Hancock -og så lige [Restaurant A].

Skive Folkeblad har spurgt et par af byens restauratører, hvad de siger til [Klager]s beskrivelse.

-Jamen, det er da fedt for drengene inde på [Restaurant A], at de har fået en god anmeldelse, begynder [Person 1], der ejer [Restaurant B] nede ved [Adresse] i [Bynavn 1].

-Men resten af [Bynavn 1] bliver svinet til og nogle steder er blevet glemt. Det er både os selv, men også andre i og udenfor [Bynavn 1]. Han beskriver det jo som om, man kun kan få pizza og slatne burgere i byen, siger [Person 1].

Ved oplysningen om, at [Klager] oprindeligt er fra [Bynavn 1] og måske derfor synes, at han kender byens madkundskaaber, er [Person 1] klar i mælet.

-Ja, så har han jo i hvert fald ikke været i [Bynavn 1] det seneste år, siger han.

Faktisk er [Person 1] glad for, at [Restaurant A] er kommet til byen.

-Der er plads til os alle sammen, og jeg er glad for at få flere gode spisesteder i [Bynavn 1], siger han.

Og så har han i øvrigt valgt at lægge anmeldelsens hårde ord fra sig.

-Jeg tager ikke den anmeldelse personligt, for vi laver hverken pizza eller burger, siger [Person 1].

-Jeg kan kun grine af ham

Ejeren af [Restaurant C] i midtbyen, [Person 2] -kaldet [Person 2], har ikke selv set madanmeldelsen, men han bliver vred, da han hører [Klager]'s karakteristik af byens madsteder.

-Han kender ikke til mad, og han kan ikke smage. Han må være meget dum, og jeg kan kun grine af ham, lyder det fra [Person 2].

Faktisk er [Restaurant C] et af de steder, der har pizza på menukortet.

Men det gør i hans optik ikke restauranten til et dårligt sted at spise.

-Hvis man ikke laver ordentligt mad, hvor lang tid kan man så holde butikken åbent. Jeg har haft restauranten i 16-17 år og har mellem 50 og 100 gæster hver dag. Mange af dem er kunder, der kommer igen. Ville de gøre det, hvis vi ikke lavede god mad? spørger han.

-Jeg kender [Bynavn 1]-folk, og jeg ved, hvad de vil have, slår han fast.

Og så har han et forsvar for alle byens spisesteder.

-Vi har mange spisesteder i [Bynavn 1], og det er måske ikke dem alle, der laver perfekt mad. Men vi prøver alle sammen at lave det bedste til folk, siger han.

-Han er lidt grov

Og så er spørgsmålet, hvad en af hovedpersonerne selv siger. For [Person 3] er en af medejerne af [Restaurant A].

Det er ham og de to andre medejere, der får rosende ord med på vejen om genereøse portioner, om en torsk med »god dybde og fokuseret havsmag«, velsmagende østers og om sardiner og surdejsbrød, der »var så umanerligt svinelækre og rige på fedme og umami...«

[Klager] giver også restauranten et par gode råd med på vejen om blandt andet musikken fra højttaleren, mens ellers får han fortalt om både restaurantens tilblivelse og indretning i rosende vendinger.

-Han er lidt ude med riven, og jeg synes, han er lidt grov. Men det er noget, der må stå for [Avisen]'s regning, siger [Person 3].

-Der var et par spisesteder mere, det ville have været værd at nævne, og som også gør sig umage, siger [Person 3].

Han mener dog også, der er en gran af sandhed i kritikken af [Bynavn 1].

-Det er jo blevet kaldet pommefrites-ruten herude vest på, siger han og tilføjer, at ideen med [Restaurant A] netop var at tilføje byen noget nyt, og det er han glad for, at [Klager] kan se.

-Vi prøver at bidrage med udvikling i [Bynavn 1], siger han.

Men [Person 3] ønsker ikke, at det skal handle om madsnobberi.

-Der skal også være plads til pizza og burger, for man kan ikke gå ud og spise med kniv og gaffel hver dag, siger han.

Han var i øvrigt overrasket over at finde ud af, at [Avisen]-madanmelderen havde været på besøg.

-Jeg synes egentlig, at det er ud over grænsen for, hvad de plejer at anmelde, siger han.”

- Artikel 2

Skive Folkeblad bragte den 22. november 2023 artiklen ”*Klumme: Når [Avisen]-anmelder forsøger at tromle vores egn ned*” på skivefolkeblad.dk. Artiklen blev endvidere bragt i den trykte avis i sektion 1 på side 16 under overskriften ”*Når [Avisen]-anmelder forsøger at tromle vores egn ned*”. Over overskriften fremgår ordet ”klumme” markeret med en blå bjælke. De to artikler er indholdsmæssigt enslydende.

Af artiklens underrubrik fremgår:

”I et orgie af forudfattethed, fordomme og foragt forsøger [Avisen] gastronomisk at nedgøre en hel egn.”

Der er i artiklen indsat et portrætbillede af chefredaktøren for Skive Folkeblad. Af billedteksten fremgår: ”Chefredaktør [Chefredaktøren] kommenterer den anmeldelse, [Avisen] bragte forleden”.

Af artiklen fremgår:

”SPISESTEDER Når manglende indsigt kombineres med ensidighed og nærmest barnagtig lyst til at provokere, så bliver resultatet sjældent fair eller godt -i hvert fald i den journalistiske verden.

Anmeldelser – hvad enten det er af musik, udstillinger eller spisesteder – er naturligvis subjektive. Det er anmelderens opfattelse, der kommer til udtryk. Men man skal godt nok være meget varsom med at konkludere om en hel egn eller en hel branche. Især hvis det aktuelle kendskab åbenlyst er særdeles behersket.

Ikke desto mindre har [Avisen] -i forbindelse med en i øvrigt positiv madanmeldelse -udsat hele [Bynavn 1]egnens restaurationsliv for at være sort i sort. Lidt ros til Rosenhøj, der dog kaldes »en sejlivet filial af a Hereford Beefstouw-bøfkæden« og Hancock Bryggeriet og meget ros til den nye restaurant »[Restaurant A]«, som anmelderen har besøgt. Men ellers jordes hele egnen totalt -uden at anmelderen har været i aktuel nærkontakt med spisestederne. Hør blot: Der skrives om det

»kulinarisk trøstesløse [Bynavn 1]«. Og ikke bare [Bynavn 1] men hele egnen får med grovfilen:

»En udpint plet, det har [Bynavn 1]egnen været, lige så længe jeg kan huske. I gastronomisk forstand forstås«. Ifølge anmelderen, [Klager], har »sultne og tørstige [beboer på Bynavn 1-egn] i årevis været ilde stedt, hvis de ønskede at afvige fra byens kulinariske dødsrute hærget af ligegyldige pizza og pasta i flødesovs, fedtet kinagrillsbuffet og den uundgåelige caféburger af stærkt varierende kvalitet.«

Tak for kaffe! Eller rettere sagt: Hvad er det dog for et forsøg på helt ubegrundet udskamning af en hel egn? Anmelderen blev vist student i [Bynavn 1], men fairness har han ikke lært. Helt ærlig! Det er langt ude og aldeles fejlagtigt, at kalde [Bynavn 1]egnen for »en udpint plet i gastronomisk forstand«. Faktisk er det modsatte tilfældet! Og nej der er ikke faldet Michelin-stjerner af til [Bynavn 1]egnen, men mindre kan også gøre det.

Der er faktisk mange muligheder for særdeles gode og lækre spiseoplevelser på vores egn. Jeg taler af erfaring. I [Bynavn 2], i [Bynavn 3], i [Bynavn 4] og adskillige steder i [Bynavn 1] by -og i oplandet i øvrigt. Anmelderen har godt nok sovet i timen, når han reducerer det hele til »ligegyldig pizza og pasta i flødesovs«. Sådan forsøger man at generalisere nedladende -åbenlyst uden kendskab til de faktiske forhold i 2023. Det er faktisk både primitivt og groft!

Det er set før, at såkaldte landsmedier, som har base i landets to største byer, kommer på hastigt »besøg« i det øvrige land, og rapporterer uden større indsigt og kendskab til det liv, der leves og opleves lokalt, hvorefter de hastigt forlader egnen igen og tramper løs i et orgie af forudfattethed, fordomme og foragt!

Vi har oplevet det før, og vi kommer til at opleve det igen. Det bekræfter bare betydningen af medier, der kender og lever i den lokale virkelighed - som den avis du lige nu læser i. Men vi bærer ikke nag -har snarere lidt ondt af den [Avisen]anmelder, der bare ser » dødsrute «, pizza og pasta i flødesovs overalt på [Bynavn 1]egnen ...

Vi andre kender virkeligheden - og glædes derved!"

Øvrige oplysninger

Skive Folkeblad har til Pressenævnet indsendt kopi af den i artiklerne omtalte madanmeldelse ”*Madanmeldelse: Vinglade gastronomer tænder nyt lys i midt i et gastronomisk mørke*”, som [Klager] har skrevet, og som blev bragt i [Avisen] den 17. november 2023.

[Klager] har til Pressenævnet indsendt artiklen ”*Om vin med noter af musik og andre glæder i november*”, bragt af Skive Folkeblad den 25. november 2023. Artiklen omtaler blandt andet [Klager]s madanmeldelse.

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 27. november 2023.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Korrekt information og forelæggelse

- forelæggelse af udtalelserne fra de to kilder (artikel 1)

[Klager] har indledningsvist anført, at artiklen ”Anmeldelse hager [Bynavn 1]s spisesteder ned” er udformet som en reaktionshistorie på en restaurantanmeldelse, som han har forfattet, og som blev bragt i [Avisen].

[Klager] har videre anført, at den påklagede artikel viderebringer ærekrænkende udsagn fra en række restauratører, som ikke alene beklikker [Klager]s person og faglige troværdighed, men også avisen [Avisen]s troværdighed.

I den forbindelse har [Klager] henvist til udtalelserne i artiklen fra restauratør, [Person 2], og anført, at han i stærke, utvetydige mishagsytringer kritiserer ham for at være ”meget dum”, at han ikke ”kender til mad”, at han ”ikke kan smage”, og at restauratøren således alene kan ”grine af” ham.

Herudover er en anden restauratør, [Person 1], i artiklen citeret for at sige, at [Klager] i hvert fald ikke har ”været i [Bynavn 1] det seneste år”. Dette er faktisk forkert – både fordi [Klager] har besøgt byen i forbindelse med anmeldelsen, men også fordi han er opvokset i [Bynavn 1] og har familie i byen. Han befinder sig derfor ofte i [Bynavn 1] og omegn, hvor han også har anmeldt flere restauranter tidligere. I artiklen insinuerer restauratøren således, at [Klager] ikke ved, hvad der foregår på byens restaurantscene, hvilket er et udsagn, journalisten burde have forsøgt at få verificeret ved at forelægge det for [Klager].

[Klager] har videre bemærket, at han aldrig har mødt eller talt med de to omtalte restauratører, ligesom deres spisesteder i øvrigt ikke er omtalt i anmeldelsen med et eneste ord. Udtalelserne fra de to kilder falder som en reaktion på den personlige karakteristik af [Bynavn 1]s generelle gastronomiske niveau, som [Klager] har udtrykt i anmeldelsen i [Avisen], og beskyldningerne fra de to restauratører har en sådan utvetydig og grov karakter, at [Klager] kun kan opfatte dem som agtelsesforringende for hans faglige virke som mangeårig madanmelder og for [Avisen], hvorfor Skive Folkeblad burde have forelagt beskyldningerne forud for publiceringen.

[Klager] har med henvisning til den korrespondance, han havde med mediet inden offentliggørelsen, videre anført, at det er en skærpende omstændighed, at journalisten bag artiklen kontaktede ham via mail lørdag den 18. november 2023, dagen før artiklen blev publiceret digitalt. I mailen blev han spurgt, om han ”ville give et par ord med til Skive Folkeblad” om den madanmeldelse, der var bragt i [Avisen]. [Klager] besvarede mailen og takkede nej, idet han lå syg med corona. I mailen tilkendegav han samtidig, at de kunne tales ved på et senere tidspunkt, og han opfordrede journalisten til at fremsende eventuelle spørgsmål pr. mail med beskeden om, at han ville forsøge at besvare dem skriftligt, hvis han fandt overskuddet til det. Denne mulighed benyttede journalisten sig imidlertid ikke af, og svaret lød derimod, at de kunne tales ved i den efterfølgende uge, idet den påklagede artikel blev publiceret dagen efter.

[Klager] afviste således på intet tidspunkt at stille op til et interview, og han modtog heller ikke information om, hvad journalistens henvendelse reelt drejede sig om, ligesom han heller ikke blev forelagt den ærekrænkende kritik af hans person og faglige virke, som særligt fremsættes i artiklen. På baggrund af journalistens henvendelse troede [Klager] således, at hun agtede at skrive en nyhed om hans anmeldelse af restauranten [Restaurant A], idet det af journalistens skriftlige henvendelse netop ikke fremgik, at en stribe restauratører i [Bynavn 1] på hendes foranledning havde fremsat en række beskyldninger mod [Klager]s person og faglige virke.

Journalisten gjorde efterfølgende ikke nogen forsøg på at kontakte ham telefonisk eller sende en uddybende opfølgning på henvendelsen, og [Klager] har hertil anført, at journalisten således ikke har spillet med åbne kort om, hvad hendes henvendelse drejede sig om, hvorfor det ikke var muligt for [Klager] at afslå at kommentere den konkrete kritik, da han ikke fik den forelagt. Der er derfor ikke tale om en uagtsom forglemmelse fra mediets side, men derimod en beslutning om, at mediet ville bringe historien uden at forelægge kritikken for ham.

I forhold til Skive Folkeblads bemærkninger om, at hans anmeldelse er loyalt citeret i artiklen, og at han således er kommet til orde, har [Klager] anført, at selve anmeldelsen ikke har noget at gøre med den måde, som avisen efterfølgende valgte at omtale anmeldelsen på, og at hans anmeldelse i sagens natur ikke rummer noget svar på den personlige kritik, som avisen har viderebragt i den påklagede artikel.

Herudover har [Klager] anført, at hans afvisning af at gå i offentlig polemik om sine anmeldelser ikke er det samme, som at han ikke vil kommentere på skadelige udfald rettet mod ham personligt og mod hans faglige virke som anmelder, da dette er to helt forskellige ting.

[Klager] har herudover anført, at Skive Folkeblads tilbud om et efterfølgende interview ikke er tilstrækkeligt til at opfylde forelæggelsesforpligtelsen.

- forelæggelse af beskyldningerne fra chefredaktøren (artikel 2)

[Klager] har i forhold til den anden påklagede artikel ”Når [Avisen]-anmelder forsøger at tromle vores egn ned” anført, at det er en skærpende omstændighed, at chefredaktøren for Skive Folkeblad, [Chefredaktøren], efterfølgende valgte at følge op på den første artikel med en klumme, hvor han ikke alene beklikker [Klager]s faglighed med et nærmest karaktermorderisk afsæt, men også hans arbejdsgiver [Avisen] ved blandt andet at skrive, at han som anmelder agerer i ”et orgie af forudindfattedhed, fordomme og foragt”. Der er således tale om en gentagelse af de agtelsesforringende beskyldninger. [Klager] har hertil bemærket, at det står chefredaktøren frit for at fremsætte disse, men at de burde være blevet forelagt for ham forud for offentliggørelsen.

[Klager] har hertil anført, at chefredaktøren ikke kender noget til hans person eller meritter, og at han bruger sagen til at gå sit eget mediepolitiske ærinde ved at miskreditere større medier som [Avisen] ved blandt andet at beskyldte større medier for bevidst at agere på

journalistisk underlødige vis. Heller ikke denne beskyldning er blevet forelagt [Klager] eller [Avisen].

[Klager] har videre anført, at Skive Folkeblad greb sagen an på samme måde, som det var sket forud for publiceringen af den første artikel, og at han således blev ringet op af en anden journalist fra Skive Folkeblad den 22. november 2023, kl. 10.18, hvilket var mindre end tre timer før, at artiklen blev publiceret. Journalisten spurgte for første gang konkret ind til, om han ville uddybe sit generelle syn på [Bynavn 1]s restaurationsliv, som han havde omtalt i sin anmeldelse. Dette afslog han med henvisning til, at han af princip ikke indgår i offentlig polemik om en madanmeldelse, og han oplyste, at Skive Folkeblads arbejdsmetoder i forbindelse med den første artikel ikke havde hjulpet herpå. Journalisten beklagede sagens forløb og tog efter en kort baggrundssnak til efterretning, at han ikke ønskede at kommentere på selve anmeldelsen. Journalisten nævnte imidlertid ikke på noget tidspunkt i samtalen, at chefredaktøren for Skive Folkeblad ville forfatte en ny skarp kritik af [Klager]s professionelle virke, og han blev således først bekendt med kritikken, efter artiklen var blevet publiceret samme dag.

[Klager] har herudover anført, at chefredaktøren i klummen, hvor han gentagne gange nævnes ved navn, har begået et karaktermord på hans person. Selv om en klummeskribent har visse friheder, kan det således ikke medføre, at man ikke kan fremsætte hårde beskyldninger uden at forlægge disse.

Endelig har [Klager] bemærket, at Skive Folkeblad også i en tredje artikel, bragt den 25. november 2023, omtalte anmeldelsen, hvilket viser, at bladet har følt sig kaldet til at gå efter hans person. Denne artikel indeholdt ikke beskyldninger, som [Klager] ville klage over ikke at være blevet forelagt, og artiklen er derfor ikke omfattet af klagesagen.

2.2 Skive Folkeblads synspunkter

Korrekt information og forelæggelse

Skive Folkeblad har indledningsvist anført, at omtalen i de to artikler tager udgangspunkt i den madanmeldelse, som [Klager] havde skrevet i [Avisen], hvor han i negative vendinger beskrev restaurationslivet i [Bynavn 1] og omegn, hvilket fik mange på egnen til at reagere. Selv om anmeldelsen angik en konkret restaurant, beskrev [Klager] i anmeldelsen, at det så sort ud med restauranterne på [Bynavn 1]egnen, og han beskrev således [Bynavn 1] som ”det kulinarisk trøstesløse [Bynavn 1]” og ”En udpint plet, det har [Bynavn 1]-egnen været, lige så længe jeg kan huske. I gastronomisk forstand, forstås”.

Skive Folkeblad har hertil bemærket, at [Klager] i sin klage helt ser bort fra det opsigtsvækkende indhold i den anmeldelse, han står bag, og dermed giver indtryk af, at sagen først begynder med kritik fra nogle restauratører, hvilket ikke er tilfældet. Sagen begyndte derimod med [Klager]s madanmeldelse, som indeholdt en sproglig nedrakning af en hel egne restaurationsliv, hvorfor nyheden om anmeldelsens voldsomme nedrakning også bredte sig lynhurtigt på egnen.

- forelæggelse af udtalelserne fra de to kilder (artikel 1)

Skive Folkeblad har om baggrunden for artiklen anført, at [Klager]s anmeldelse blev bragt i [Avisen] i den digitale udgave fredag den 17. november 2023, og at Skive Folkeblad derfor valgte at kontakte [Klager] allerede dagen efter, lørdag den 18. november 2023, for at få et uddybende telefoninterview. Avisen har henvist til den korrespondance, parterne havde i den anledning, hvor [Klager] nævnte, at avisen eventuelt kunne sende et par spørgsmål, som han kunne svare på, hvis han havde overskuddet.

Skive Folkeblad har videre oplyst, at journalisten, da hun kontaktede [Klager], endnu ikke havde talt med restauratørerne, der er citeret i artiklen, men at [Klager]s generelle udfald mod branchen var så opsigtsvækkende, at det krævede en uddybning fra ham, hvis han var interesseret i at udtale sig.

Avisen ønskede således at indhente en kommentar fra [Klager], men da han afviste at medvirke, bragte avisen artiklen, hvor [Klager]s kritiske synspunkter loyalt blev gengivet, og hvor lokale restauratørers reaktioner herpå blev gengivet, og det blev besluttet at forsøge at få et interview med [Klager] på et senere tidspunkt.

En anden journalist kontaktede derfor senere på ugen [Klager], men han takkede i den forbindelse nej til at medvirke og oplyste, at han ikke mente, at han ville deltage i en polemik om emnet, for det plejede han ikke at gøre i forbindelse med anmeldelser. Under samtalen oplyste han journalisten om, hvorfor han skrev, som han gjorde og fortalte om nogle ting, som folk har misforstået. Herefter spurgte journalisten ham direkte om, hvorvidt han var sikker på, at hans udtalelser ikke måtte komme med i en artikel, hvilket han afviste.

Det var således fortsat et ønske fra Skive Folkeblad at få et uddybende interview med [Klager], og han blev kontaktet to gange på fire dage med henblik på et interview. Ved den anden henvendelse, som lå efter den første artikel, var han således bekendt med restauratørernes kritik, men ville stadig ikke kommentere på den.

Skive Folkeblad har herudover bemærket, at det er tankevækkende, at [Klager] mener, at han har været udsat for noget krænkende og agtelsesforringende med tanke på, at han selv groft har generaliseret hele [Bynavn 1]egnens restaurationsliv.

- forelæggelse af beskyldningerne fra chefredaktøren (artikel 2)

På baggrund af den lokale interesse for emnet fandt chefredaktøren for Skive Folkeblad det oplagt at skrive en klumme om sagen i avisen. Skive Folkeblad har i den forbindelse henvist til, at klummen som format er en udtryks- og artikelform, hvor der er højt til loftet og plads til at markere ytringer.

Skive Folkeblad har videre anført, at skribenten bag klummen, chefredaktøren, aldrig nogensinde før havde set en madanmeldelse, hvor der var brugt så voldsomme ord til at rakke en hel egn restaurationsliv ned samtidig med at det sted, der blev anmeldt, blev rost. Klummen er således skrevet på baggrund af [Klager]s uhørt hårde gastronomiske nedrakning af en hel egn, og den holder sig inden for rammerne af det frisprog og de markante ytringer, som en klumme i en avis kan indeholde.

I klummen blev det fair refereret, hvad [Klager] havde skrevet om det kulinariske niveau på [Bynavn 1]egnen, og i klummens frie form spillede avisen således også synspunkter på banen, der tog afstand fra den måde, [Klager]s anmeldelse havde høvlet en hel egns spisesteder ned. Skive Folkeblad har i den forbindelse oplyst, at der er 15-20 restauranter i [Bynavn 1] og omegn.

[Klager]s formulering i anmeldelsen om, at [Bynavn 1] gastronomisk set skulle være en ”udpint plet” og at der er tale om en ”kulinarisk dødsrute hærget af ligegyldig pizza og pasta i flødesovs” er ekstremt nedsættende synspunkter, som skribenten bag klummen også med sproglig skarphed måtte tage afstand fra, hvilket er helt oplagt og tilladt i klummeformatet.

I forhold til bemærkningerne i klummen om de landsdækkende medier har Skive Folkeblad anført, at det er helt naturligt at nævne, at de landsdækkende medier undertiden har svært ved at vide og have kendskab til, hvad der sker lokalt og regionalt i Danmark, og at der er mange eksempler herpå, også i den politiske verden.

Skive Folkeblad har videre anført, at avisen ikke mener, at kritikken i klummen skulle have været forelagt for [Klager], idet den kritik, han har rettet mod restaurationslivet i [Bynavn 1] og omegn, er gengivet loyalt, og at det er naturligt, at klummeskribenten fremkommer med sine synspunkter, uden at indhente nye betragtninger fra [Klager]. Skive Folkeblad har i den forbindelse bemærket, at [Klager] i sin madanmeldelse heller ikke kontaktede de spisesteder, han omtalte negativt.

I forhold til [Klager]s klage over manglende forelæggelse og over, at journalisten, da hun kontaktede ham telefoniske onsdag den 22. november 2023, ikke nævnte, at hendes chefredaktør ville rette en kritik af anmeldelsen, har Skive Folkeblad anført, at journalisten ikke vidste, hvad der ville stå i klummen, og at hendes opgave i øvrigt var at indhente [Klager]s kommentarer til en generel artikel. Skive Folkeblad har henvist til [Klager]s bemærkninger om, at han af princip ikke indgår i offentlig polemik om de anmeldelser, han skriver, hvilket viser, at det i realiteten ikke ville have været muligt for Skive Folkeblad at få en kommentar fra ham.

Skive Folkeblad har afslutningsvist anført, at avisen konstruktivt og kritisk har fulgt op på en opsigtsvækkende madanmeldelse, og at mediet to gange har kontaktet [Klager] med henblik på et interview, uden at han ville deltage, at [Klager]s holdninger, som de kom til udtryk i anmeldelsen, er gengivet loyalt, og at mediet således ikke har tilsidesat god presseskik.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Martin Lavesen, Hans Peter Blicher, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 34, at ”*massemediernes indhold og handlemåde*” skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte journalist, som er part i Pressenævnets sag.

Nævnet bemærker videre, at det følger af medieansvarslovens § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Spørgsmål om, hvorvidt der er sket overtrædelse af straffelovens bestemmelser om ærekrænkelser, hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

Retlig interesse

Det er som udgangspunkt en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det for hold, der klages over. Det indebærer, at man som person, virksomhed, organisation eller lignende skal være omtalt, afbildet eller på anden måde identificeret i mediet. Det er ikke tilstrækkeligt blot at have interesse i det emne, der er behandlet.

Klagen er indgivet af [Klager], der klager på egne vegne. Da klagen ikke ses indgivet på vegne af andre, herunder [Avisen], behandles klagen derfor alene i forhold til [Klager].

God presseskik

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har klaget over, at artiklerne indeholder ukorrekt information og beskyldninger, som han ikke er blevet forelagt.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer, jf. punkt A.1 og A.3.

Det er Pressenævnets opfattelse, at [Klager] i kraft af sit virke som erhvervsredaktør og mad- og vinanmelder på [Avisen] er en person, der inden for disse stofområder er kendt i offentligheden. Pressenævnet henviser i den forbindelse til, at offentlige personer, i højere grad end privatpersoner, må tåle kritisk omtale af deres person og handlinger, især når emnet er af klar almen interesse, hvilket må anses for at være tilfældet.

- forelæggelse af udtalelserne fra de to kilder (artikel 1)

[Klager] har klaget over, at artiklen ”*Anmeldelse hagler [Bynavn 1]s spisesteder ned*” indeholder ukorrekt information og beskyldninger mod ham, som han ikke er blevet forelagt.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”MAD [Avisen]s madanmelder [Klager], der har rødder i [Bynavn 1], har været tilbage på sin hjemegn for at besøge den nye restaurant i byen og tjekke menukortet ud.

Men [Klager] nøjes ikke med at forholde sig til den mad, han får på [Restaurant A]. Han skyder med skarpt på hele [Bynavn 1].

Mens han er svært glad for den mad og den vin, han spiser og drikker på [Restaurant A], så er det tydeligt, at der ikke er så meget andet, [Klager] bryder sig om på madsiden i sin gamle hjemby.

Byen får ord som »Det kulinarisk trøstesløse [Bynavn 1]«, »En udpint plet« når det gælder gastronomi og »byens kulinariske dødsrute hærget af ligegyldig pizza og pasta i flødesovs, fedtet kinagrillsbuffet og den uundgåelige caféburger af stærkt varierende kvalitet.« De eneste undtagelser ser ud til at være A Hereford Beefstouw og Hancock -og så lige [Restaurant A].

Skive Folkeblad har spurgt et par af byens restauratører, hvad de siger til [Klager]s beskrivelse.

-Jamen, det er da fedt for drengene inde på [Restaurant A], at de har fået en god anmeldelse, begynder [Person 1], der ejer [Restaurant B] nede ved [Adresse] i [Bynavn 1].

-Men resten af [Bynavn 1] bliver svinet til og nogle steder er blevet glemt.

Det er både os selv, men også andre i og udenfor [Bynavn 1]. Han beskriver det jo som om, man kun kan få pizza og slatne burgere i byen, siger [Person 1].

Ved oplysningen om, at [Klager] oprindeligt er fra [Bynavn 1] og måske derfor synes, at han kender byens madkundskaber, er [Person 1] klar i mælet.

-Ja, så har han jo i hvert fald ikke været i [Bynavn 1] det seneste år, siger han.

[...]

-Jeg kan kun grine af ham

Ejeren af [Restaurant C] i midtbyen, [Person 2] -kaldet [Person 2], har ikke selv set madanmeldelsen, men han bliver vred, da han hører [Klager]s karakteristik af byens madsteder.

-Han kender ikke til mad, og han kan ikke smage. Han må være meget dum, og jeg kan kun grine af ham, lyder det fra [Person 2].

[...]

-Han er lidt grov

Og så er spørgsmålet, hvad en af hovedpersonerne selv siger. For [Person 3] er en af medejerne af [Restaurant A].

[...]

-Han er lidt ude med riven, og jeg synes, han er lidt grov. Men det er noget, der må stå for [Avisen]'s regning, siger [Person 3].

[...]

Det er Pressenævnets opfattelse, at udtalelsen fra restauratør, [Person 1], om, at ”så har han jo i hvert fald ikke været i [Bynavn 1] det seneste år”, samt udtalelserne fra restauratør, [Person 2], om blandt andet, at ”Han kender ikke til mad, og han kan ikke smage. Han må være meget dum [...]” fremstår som restauratørernes umiddelbare reaktion på og subjektive

vurdering af den madanmeldelse, som [Klager] har skrevet om restauranterne i [Bynavn 1] og omegn for [Avisen].

Nævnet finder således, at vurderingerne i sammenhængen ikke fremstår som beskyldninger af en sådan faktisk karakter, at der i den konkrete situation er tale om udsagn, der burde være forelagt.

Allerede derfor finder Pressenævnet således ikke grundlag for at udtale kritik for manglende forelæggelse.

- forelæggelse af beskyldningerne fra chefredaktøren (artikel 2)

[Klager] har klaget over, at klummen ”Anmeldelse hager [Bynavn 1]s spisesteder ned” overskrider rammerne for frisprog, og at den indeholder beskyldninger mod ham, som han ikke er blevet forelagt.

Af en billedtekst, der er ledsaget til et billede af chefredaktøren for Skive Folkeblad, fremgår: ”Chefredaktør [Chefredaktøren] kommenterer den anmeldelse, [Avisen] bragte forleden”.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”SPISESTEDER Når manglende indsigt kombineres med ensidighed og nærmest barnagtig lyst til at provokere, så bliver resultatet sjældent fair eller godt -i hvert fald i den journalistiske verden.

Anmeldelser – hvad enten det er af musik, udstillinger eller spisesteder – er naturligvis subjektive. Det er anmelderens opfattelse, der kommer til udtryk. Men man skal godt nok være meget varsom med at konkludere om en hel egn eller en hel branche. Især hvis det aktuelle kendskab åbenlyst er særdeles behersket.

Ikke desto mindre har [Avisen] -i forbindelse med en i øvrigt positiv madanmeldelse -udsat hele [Bynavn 1]egnens restaurationsliv for at være sort i sort.

[...]

Men ellers jordes hele egnen totalt -uden at anmelderen har været i aktuel nærkontakt med spisestederne. Hør blot: Der skrives om det »kulinarisk trøstesløse [Bynavn 1]«. Og ikke bare [Bynavn 1] men hele egnen får med grovfilen:

»En udpint plet, det har [Bynavn 1]egnen været, lige så længe jeg kan huske. I gastronomisk forstand forstås«. Ifølge anmelderen, [Klager], har »sultne og tørstige [Beboere på Bynavn 1-egn] i årevis været ilde stedt, hvis de ønskede at afvige fra byens kulinariske dødsrute hærget af ligegyldige pizza og pasta i flødesovs, fedtet kinagrillsbuffet og den uundgåelige caféburger af stærkt varierende kvalitet.«

Tak for kaffe! Eller rettere sagt: Hvad er det dog for et forsøg på helt ubegrundet udskamning af en hel egn? Anmelderen blev vist student i [Bynavn 1], men fairness har han ikke lært. Helt ærlig! Det er langt ude og aldeles fejlagtigt, at kalde [Bynavn 1]egnen for »en udpint plet i gastronomisk forstand«.

[...]

Anmelderen har godt nok sovet i timen, når han reducerer det hele til »lige gyldig pizza og pasta i flødesovs«. Sådan forsøger man at generalisere nedladende -åbenlyst uden kendskab til de faktiske forhold i 2023. Det er faktisk både primitivt og groft! Det er set før, at såkaldte landsmedier, som har base i landets to største byer, kommer på hastigt »besøg« i det øvrige land, og rapporterer uden større indsigt og kendskab til det liv, der leves og opleves lokalt, hvorefter de hastigt forlader egnen igen og tramper løs i et orgie af forudfattethed, fordomme og foragt! Vi har oplevet det før, og vi kommer til at opleve det igen. Det bekræfter bare betydningen af medier, der kender og lever i den lokale virkelighed - som den avis du lige nu læser i. Men vi bærer ikke nag -har snarere lidt ondt af den [Avisen]anmelder, der bare ser » dødsrute «, pizza og pasta i flødesovs overalt på [Bynavn 1]egnen ... Vi andre kender virkeligheden - og glædes derved!”

Det er Pressenævnets opfattelse, at en klumme i videre omfang end nyhedsartikler og lignende reportager kan indeholde vurderende, kommenterende og subjektive betragtninger, og at der derfor må indrømmes en høj grad af frisprog i sådanne artikler. Det er endvidere nævnets opfattelse, at det bør være klart, også for andre end mediets faste læsere, hvilken type artikel, der er tale om.

Den påklagede artikel er i den digitale udgave bragt med ordet ”klumme” som en del af overskriften, og i den trykte udgave fremgår ordet klumme over overskriften. Af billedteksten, der ledsager et billede af chefredaktøren for Skive Folkeblad, er det angivet, at det er chefredaktøren for Skive Folkeblad, der kommenterer den madanmeldelse, [Klager] har skrevet. Det er på den baggrund pressenævnets opfattelse, at det med al tydelighed fremgår, at det er chefredaktørens personlige udlægning, der præsenteres, og teksten vurderes derfor efter de vide rammer for frisprog.

Pressenævnet finder, at udsagnene om, at [Klager] blandt andet har ”manglende indsigt”, at hans ”aktuelle kendskab åbenlyst er særdeles behersket”, at anmeldelsen er skrevet ”uden at anmelderen har været i aktuel nærkontakt med spisestederne”, at ”fairness har han ikke lært”, at han forsøger at ”generalisere nedladende – åbenlyst uden kendskab til de faktiske forhold i 2023”, at han fra en af de større byer kommer på ”hastigt »besøg« i det øvrige land og rapporterer uden større indsigt og kendskab til det liv, der leves og opleves lokalt”, og at han ”tramper løs i et orgie af forudfattethed, fordomme og foragt!” fremstår som redaktørens subjektive vurdering og modsvar til den konkrete anmeldelse, som [Klager] har skrevet.

Uanset, at chefredaktøren i sin klumme har anvendt en sprogbrug, der retter en række beskyldninger mod [Klager], finder nævnet, at der ikke er tale om beskyldninger, der har en sådan faktisk karakter, at der er tale om beskyldninger, der skal forelægges.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at dele af [Klager]s madanmeldelse er gengivet i klummen, og at det således tydeligt fremgår, at der er tale om et modsvar til en skarp kritik, der er rejst af [Klager].

Pressenævnet finder således, på trods af den relativt grove sprogbrug, ikke grundlag for at anse de vide rammer for frisprog i en klumme for at være overskredet, og nævnet udtaler ikke

kritik af Skive Folkeblad for at bringe den påklagede klumme uden forinden at forelægge chefredaktørens subjektive synspunkter for [Klager]. Nævnet udtaler ikke kritik.